

עניין: דום לה' והתחולל לו

פני יהושע

דברי שאול

דף ז' בני אדם העוברים עלי ונידי לעוקים נמלכות
 שלח ליה אשמרה לפי מחסום היינו שלא היה מוסר דינו לשמים דאסור כמ"ש בתוס', ואע"ג דהיכא דליכא דינא בארעא שרי אפ"ה אין זה מדת חסידות דכל שחבירו נענש על ידו אין מכניסין אותו למחיצתו של הקב"ה וכדאמרינן נמי בחסידים הראשונים שלא עלתה על מיטתן קללות חביריהן המצריין להם והיינו דשלח ר"א למר עוקבא חדא דאשמעינן תרתי דאף למסור דין לשמים אסור וממילא דכל שכן למסור למלכות והיינו דלא שלח ליה מקרא דום לה' והתחולל דמשם משמע לכאורה איפכא דשרי מיהא למסור דינו לשמים כמו שכתבו התוס' לחד פירושא. ועוד דקרא דדום וכדכתיבנא, והיינו דהדר שלח ליה לא מצינו דאיקום בהו דמהאי קרא גופא משמע דכה"ג שרי דהא כתיב בסיפא דקרא דאשמרה לפי מחסום נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני ואם כן משמע להדיא דכיון שלא יוכל לעמוד בהם חם לבו ודבר דבר בלשונו והיינו היפך מהא דקאמר מעיקרא ששם מחסום לפיו, לכך שלח עכשיו שפיר מקרא דום לה' אי לה' להתירא להתיר לו באמת מיהא למסור דין לשמים כיון דלא מצי למיקם בהו וכדעבד דוד המלך ע"ה וכפרושא קמא של תוס' בד"ה השכם או נימא דשלח ליה לאיסורא כפירוש בתרא של תוס' והיינו משום דאיכא תקנתא דהשכם והערב לבית הכנסת, משא"כ ברוד

דף ז' בני אדם העוברים עלי ונידי לעוקים נמלכות
 שלח ליה אשמרה לפי מחסום היינו שלא היה מוסר דינו לשמים דאסור כמ"ש בתוס', ואע"ג דהיכא דליכא דינא בארעא שרי אפ"ה אין זה מדת חסידות דכל שחבירו נענש על ידו אין מכניסין אותו למחיצתו של הקב"ה וכדאמרינן נמי בחסידים הראשונים שלא עלתה על מיטתן קללות חביריהן המצריין להם והיינו דשלח ר"א למר עוקבא חדא דאשמעינן תרתי דאף למסור דין לשמים אסור וממילא דכל שכן למסור למלכות והיינו דלא שלח ליה מקרא דום לה' והתחולל דמשם משמע לכאורה איפכא דשרי מיהא למסור דינו לשמים כמו שכתבו התוס' לחד פירושא. ועוד דקרא דדום וכדכתיבנא, והיינו דהדר שלח ליה לא מצינו דאיקום בהו דמהאי קרא גופא משמע דכה"ג שרי דהא כתיב בסיפא דקרא דאשמרה לפי מחסום נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני ואם כן משמע להדיא דכיון שלא יוכל לעמוד בהם חם לבו ודבר דבר בלשונו והיינו היפך מהא דקאמר מעיקרא ששם מחסום לפיו, לכך שלח עכשיו שפיר מקרא דום לה' אי לה' להתירא להתיר לו באמת מיהא למסור דין לשמים כיון דלא מצי למיקם בהו וכדעבד דוד המלך ע"ה וכפרושא קמא של תוס' בד"ה השכם או נימא דשלח ליה לאיסורא כפירוש בתרא של תוס' והיינו משום דאיכא תקנתא דהשכם והערב לבית הכנסת, משא"כ ברוד

מאור עינים פרשת ויצא

עליו למעלה מהתערבות והתגברות סיגי הדינים והגבורות ומתלבשין בבני אדם למטה שהם ראויים לכך שייגלגלו חוב על ידם והעצה הוא לבל יתגרה בהם אלא להשכים ולהעריב עליהם לבית המדרש בפנימיות התורה שהוא סוד הדעת על ידי שילמוד ויתפלל בדחילו ורחימו כמבואר למעלה שזה בחינת דעת ממש ועל ידי הדעת והדבורים נתעלה למעלה להתאחד בעולם המחשבה מקום שאין שם דינים ואין שטן ואין פגע רע ח"ו רק הטוב הגמור ונכלל הוא עם אותן הגבורות נפולין בחינת דינים בהטוב:

שמעתי בשם הבעש"ט נשמתו בגנוי מרומים פי' הש"ס דגיטין שלח ליה מר עוקבא לר"א בני אדם העומדים עלי ובידי למוסרם למלכות כו' שרטט וכתב ליה דום לה' והתחולל לו השכם והערב עליהם לבית המדרש והוא יפילם לפניך חללים חללים והם כלים מאליהם ופי' הוא זללה"ה שהוא כמבואר למעלה שר"א נתן לו עצה גדולה זו שע"י שישכים ויעריב עליהם לבית המדרש יתמתקו הדינים ההם המלובשין באותן בני אדם שקמו עליו להצר לו כי מה שיש לאדם צרים למטה הוא ע"י הדינים שיש

